

Nieuwsbrief

Zomer 2021

Het werk van vrijwilligers, verpleegkundigen, en coördinatoren van een hospice is altijd al heel bijzonder. Onze professionals zetten zich volledig in om optimale omstandigheden te creëren voor mensen in hun laatste levensfase.

Tien jaar Hospice Lansingerland

Een uitzonderlijke prestatie

De vrijwilligers vullen de professionele zorg aan met veel inzet en geheel belangeloos met een enorme dosis menselijke warmte. Hierdoor is het Hospice Lansingerland nu al ruim tien jaar gelukt om voor mensen in hun laatste levensfase een bijna-thuissituatie te creëren en een waardevolle invulling aan deze laatste levensfase te geven.

Onder normale omstandigheden is dit al een buitengewone prestatie. Het laatste anderhalf jaar stond in het teken van de coronapandemie. Helaas is deze ook niet aan onze hospice-deur voorbij gegaan. Niet alleen hebben wij het hospice enige tijd moeten sluiten vanwege een coronauitbraak onder de gasten, ook medewer-

kers, verpleegkundigen en vrijwilligers zijn niet gespaard gebleven. Vergaande en onaangename maatregelen ter voorkoming van verdere problemen waren noodzakelijk. Het afgelopen anderhalf jaar is ongetwijfeld de moeilijkste periode in het tienjarig bestaan van het hospice geweest. Dat het hospice er in is geslaagd om de zorgverlening op redelijk korte termijn te hervatten en deze ook nog op een bijzonder peil te houden is te danken aan de enorme inzet van alle mensen die in het hospice werken. Van de vrijwilligers die in deze moeilijke periode niet zijn afgehaakt, en zich met volle overgave hebben ingezet, is gebleken dat dit ook voor hen niet risicool was.

Voor deze inzet past slechts respect en heel veel dank. Zodra de corona-problematiek definitief verslagen is hoop ik dat wij deze dank ook nog persoonlijk over kunnen brengen en enigszins kunnen materialiseren. Een feestelijke bijeenkomst in ontspannen sfeer is wel het minste wat alle vrijwilligers hebben verdiend.

Een bijzonder woord van dank gaat na deze periode ook uit naar de coördinatoren en de verpleegkundigen die dit alles mogelijk hebben gemaakt en niet te vergeten de Vrienden en de sponsors die ons materieel hebben gesteund.

[Lees meer op pagina 2](#)

Vervolg pagina 1

Dit is niet de plaats om iedereen persoonlijk te bedanken. Toch wil ik één uitzondering maken. Een bijzonder woord van dank gaat uit naar Letty van Velsen, die na tien jaar vol enthousiasme en vol energie in het hospice gewerkt te hebben besloten heeft haar werkzaamheden in het hospice te beëindigen. Het hospice verliest hiermee niet alleen een kundige coördinator, maar ook een buitengewoon aardige medewerker die altijd klaar stond om anderen te helpen. Ik dank iedereen die het hospice in deze moeilijke tijd heeft bijgestaan en spreek de hoop uit dat we de moeilijke coronaperikelen zo snel mogelijk achter ons kunnen laten.

Frans van Schaik
Voorzitter

DE CIRKEL

Telkens weer voel ik de kracht
Zowel bij gasten als collega's
Om alle moois in elke mens
Te vieren en te koesteren

De laatste periode is hier
Vaak zwaar maar ook zo dierbaar
Er wordt geleefd
Er wordt gezegd
Er mag gevierd
In nabijheid van geliefden

Telkens weer voel ik ontroering
Dat gasten en collega's
Die kans kregen geboden
De cirkel samen te sluiten
Die waardig sterven heet

Marijke R

'Alles met Liefde'

In dit lustrumjaar is er een prachtig boekje uitgegeven met herinneringen van en voor vrijwilligers van Hospice Lansingerland.

Het lijkt zo simpel, maar uiteindelijk toch een hele klus: bevriende vormgevers zo gek krijgen dat ze voor een hospiceprijsje de boel in elkaar willen zetten. Passen, meten en selecteren om het volume binnen het budget te houden. Foto's selecteren die zich ook nog eens goed staande houden in het drukproces. Alle nabestaanden om toestemming vragen. Maar het is gelukt en we hebben het heel graag gedaan. Een boekje vol lief en leed, dierbare herinneringen en aandoenlijke foto's. Voor en dankzij alle vrijwilligers!

Als vrijwilliger zijn we nauw betrokken bij de laatste fase in iemands leven. Een voorrecht wat je blik op je eigen leven verdiept. Een prachtige kans om iets terug te doen voor de samenleving en je medemens. En ook het netwerk aan collega's wat je erbij krijgt is een cadeau!

Foto Emily en Inger

Met z'n allen, vrijwilligers, coördinatoren, verpleegkundigen en onze medewerkers van de huishouding hebben we het hospice gemaakt tot wat het nu is. En uiteraard mag ook de rol van het Bestuur en de Vrienden niet onvernoemd blijven. Respect is een sleutelwoord. Ook in het hospice moet dat soms wel eens benadrukt worden, maar bovenal hebben we met elkaar een geoliede machine gecreëerd. Mocht de omgeving in eerste instantie misschien met een gereserveerde blik gekeken hebben naar 'dat huis waar mensen alleen maar doodgaan', inmiddels heeft het hospice ook in de gemeente Lansingerland een hoop vrienden gemaakt.

Inger en Emily
samenstellers 'Alles met liefde'.

Letty van Velsen over tien jaar hospice Lansingerland:

'Hier werken mensen met een heel groot hart'

Na jarenlang in het onderwijs werkzaam te zijn geweest, zocht Letty van Velsen in 2010 een nieuwe uitdaging. Die vond ze in vrijwilligerswerk voor het destijds net geopende hospice Lansingerland. Ruim tien jaar lang zette ze zich hier met hart en ziel voor haar medemens in, eind dit jaar neemt ze afscheid. Met respect en liefde blikt ze terug op een bijzondere periode: "Het is mooi om mensen het gevoel te geven dat ook hun laatste stukje leven van belang is."

Door Sacha Eikenboom

"Mijn ouders zijn jaren geleden op jonge leeftijd overleden. Ik had destijds een drukke baan en kon er niet zo volledig voor hen zijn als ik had gewild. Mijn leven ging verder, maar die gemiste kans bleef knagen," vertelt Letty van Velsen openhartig. "Op een bepaald moment hoorde ik van een vriendin goede verhalen over een hospice in Gouda, waar mensen gedurende de laatste fase van hun leven in alle rust begeleid werden. Ik weet nog dat ik dacht 'wat mooi, had ik zoiets ook maar voor mijn ouders kunnen doen'. Niet veel later zag ik de vacature van hospice Lansingerland.

Die kwam op het juiste moment op mijn pad. Ik was na 23 jaar gestopt met mijn werk in het onderwijs en had behoefte aan een nieuwe zinnige invulling van mijn leven. Die wens werd vervuld: ik mocht als vrijwilliger bij het hospice aan de slag."

Voortvarend van start

Letty was één van de eerste vrijwilligers die in dit hospice kwam werken. Ze ging voortvarend van start: ze volgde het

vereiste introductietraject en hielp vervolgens met het schoonmaken en inrichten van het nieuwe hospice. "Ik had veel vrije tijd, verrichtte diverse hand- en spandiensten en draaide met veel plezier allerlei diensten als vrijwilliger aan het bed. De coördinator kon wel wat ondersteuning gebruiken, dus ook daar bood ik mijn hulp aan. Zo kreeg ik geleidelijk goed in de gaten wat er allemaal komt kijken bij het draaiende houden van een hospice. Toen de functie van coördinator beschikbaar kwam, solliciteerde ik en werd ik aangenomen."

Ongelofelijk veelzijdig

Wat houdt het werk van een coördinator van een hospice zoal in? "Als coördinator vervul je, samen met de manager van het hospice, een spilfunctie in de zorg. Je geeft samen leiding aan de vrijwilligers, dat zijn er hier zo'n 80, en je bent mede verantwoordelijk voor de dienstverlening. Feitelijk begeleid je de gasten, hun naasten én vrijwilligers in de breedste zin des woords.

Alles moet optimaal functioneren en daar komt aardig wat bij kijken. Het ene moment houd ik me bezig met de financiële administratie of facilitaire zaken, het andere moment stel ik de dienstroosters op of bezoek ik onze gasten. Mijn werk is ongelofelijk veelzijdig en de agenda staat goed gevuld.

Het begeleiden van de vrijwilligers is een belangrijk onderdeel van mijn werk. Ik probeer hen zo goed mogelijk met elkaar te laten samenwerken, in een prettige omgeving, zonder aanzien des persoons. Ik wil elke persoon goed in beeld houden, iedereen heeft immers een eigen reden om dit vrijwilligerswerk te doen. Wat leeft er bij mensen, welke voldoening halen ze uit dit werk, welke taak hebben zij zelf als mantelzorger? Die persoonlijke aandacht vind ik heel belangrijk. Ik wil onze vrijwilligers echt optimaal omarmen, zodat zij hun taak hier met veel plezier blijven uitvoeren. Vóór corona organiseerde ik daarom ook regelmatig bijeenkomsten, trainingen en het vrijwilligersfeest, dat gaat

nu weer opgepakt worden. De vrijwilligers weten dat alles afhankelijk zal zijn van ontwikkelingen rondom corona, maar we blijven positief vooruit denken.”

Pony's aan het bed

“Werken in palliatieve terminale zorg vereist een bepaalde zienswijze. Voor onze gasten geldt dat zij weliswaar aan het einde van hun leven zijn, maar ook in deze periode is dat leven nog van belang. Dat gevoel willen wij onze gasten graag geven, dat kan heel eenvoudig zijn. Als een dame een nieuwe haarkleur wenst, zorgen we dat het gekleurd wordt. Soms is het wat meer werk om iets te regelen, maar ook dan gaan we ervoor. We hebben nu bijvoorbeeld een gast die erg van paarden houdt. Een medewerkster huishouding vertelde onlangs dat zij iemand kent die met pony's langs verzorgingshuizen gaat. Of dat ook voor onze gast een optie zou zijn? Natuurlijk. Onze gast werd op een zonnige dag naar buiten gereden en heeft op het terras twee pony's aan haar bed gehad. Een ontroerend moment.”

Een lach en een traan

Mensen denken wel eens dat werken in een hospice alleen maar verdrietige kanten kent. Dat is zeker niet het geval, er is ook ruimte voor vrolijkheid, een kwinkslag of een grap. “Ik probeer elke dag even bij onze gasten langs te gaan, sta indien nodig reserve voor de vrijwilligers aan het bed. Dan zeg ik gerust tegen een gast dat zij even met een 'tweedehands' verpleegkundige te maken krijgt, ik ben immers niet uit de zorg afkomstig?! Zo'n opmerking kan eigenlijk altijd wel op een glimlach rekenen.

‘Ik noem het hospice wel eens gekscherend ‘een stukje hemel op aarde’

Boven: Petra , Suzy, Jolanda
Onder : Pien, Letty

En ja, natuurlijk is er wel eens verdriet, de ene patiënt grijpt je meer aan dan de ander. Als we bijvoorbeeld een gast krijgen die moeder is van jonge kinderen, dan raakt dat je toch extra. Zo'n emotie neem ik na mijn werk mee. Dat is één van de redenen waarom ik op de fiets naar huis ga. Dat geeft me de tijd en rust om het hoofd leeg te maken, daar heb ik soms echt behoefte aan. Ik ga daarvoor ook graag naar de bergen, om te klimmen, klauteren en skiën - soms raak ik dan zo in trance, dat ik daardoor wel eens iets breek -.

Gelukkig hebben we hier een ontzettend goed team, dat indien nodig voor elkaar klaar staat. Die inzet en betrokkenheid maken het werken hier fijn. Ik noem het hospice wel eens gekserend 'een stukje hemel op aarde': het is bijzonder om te ervaren hoeveel mensen hier oprecht intens bij hun medemens betrokken zijn."

Omarmen

Na tien jaar in Hospice Lansingerland te hebben gewerkt, neemt Letty afscheid. Eind december ruimt zij haar bureau leeg. Ze blikt tevreden terug op een decennium dat haar veel gebracht heeft. "Ik heb talloze nieuwe inzichten in mensen opgedaan. En ik besef inmiddels terdege dat ieder mens veel goeds in zich heeft, dat moeten we met elkaar omarmen. Ik vond het ook heel mooi om steeds dieper in de palliatieve terminale zorg te kunnen duiken. Ik heb een inspirerende opleiding gevolgd en jarenlang in de praktijk veel waardevolle kennis en kunde opgedaan."

Is er een gast die ze niet snel zal vergeten? "We kregen een keer een intens sombere mijnheer te gast die echt niemand om zich heen had om op terug te vallen. In de nadagen van zijn leven werd hij bij ons

'Ik wil onze vrijwilligers echt omarmen'

omringd door lieve mensen met een waanzinnig groot hart, die duidelijk maakten dat ze werkelijk om hem gaven. Je zag die man verzachten, uiteindelijk kon hij het leven op een rustige manier loslaten. Dat heeft een diepe indruk op me gemaakt. Het is uiteindelijk toch wat we als hospice willen bewerkstelligen."

Meenemen en achterlaten

Tot slot: Wat neemt Letty straks mee? "Het inzicht dat we als mensen samen tegenslagen kunnen overwinnen, mits we het vertrouwen in elkaar blijven behouden. Maar ook: het voldane gevoel dat ik een aantal jaren in een zorgomgeving heb mogen werken. Achteraf bekeken had ik dat misschien veel eerder moeten doen." Wat laat ze achter? "Een prachtig hospice waar ik altijd op een bepaalde manier bij betrokken zal blijven!"

En gaat ze vanaf 2022 dan eindelijk van haar welverdiende rust genieten? "Mijn man adviseert me dat stellig, dus dat ga ik ook zeker proberen. Maar mezelf kennende zal ik ongetwijfeld al snel gaan nadenken over wat ik nog wil ontdekken. Ik hou van zingen, heb dat veel gedaan en zou het best weer willen oppakken. Iets creatiefs gaan doen lijkt me ook heel leuk. Dus wie weet. Eén ding is zeker. Ik heb mijn hele leven gehold en gesprongen, ik ga nu eens kijken of dat tempo wat lager kan."

FEYENOORD

Uit 'Alles met liefde'

Jaren geleden was het 'superzondag': Feyenoord tegen Ajax, altijd een zeer beladen wedstrijd. Ik had die zondag dienst en tegen de regels in had ik mijn mobiel (met Feyenoordapp) in mijn broekzak gehouden.

Als mijn cluppie scoort gaat de app af en hoor je een speciale F-deun. In kamer Aloé Vera lag op dat moment een oudere heer die ik net had helpen wassen. We legden hem lekker neer om wat te slapen en ik trok heel voorzichtig de deur achter mij dicht. Op dat moment ging de app in mijn broekzak spelen. Ik probeerde de knop nog in te drukken, maar te laat...

Heel zachtjes hoorde ik achter de deur een stemmetje zeggen: 'FEYENOORD...' Ik vlug weer naar binnen. Ja mijnheer, wij scoren

tegen Ajax. Hij keek blij en klopte naast zich op zijn bed en hijgde 'Hier zitten zuster'. Ik pakte de stoel en zijn hand en we neurieden samen Hand in Hand, Kameraden. Daarna ging de app nog 4x af en gaven 'wij' Ajax met 5-0 klop. Wat een superzondag! Zachtjes mompelde mijn nieuwe Feyenoordvriend 'Dank je wel! Nog nooit zo'n leuke dag gehad!'

Nou, ik ook niet op die manier!! De volgende dag overleed hij, maar wel met een trotse glimlach op zijn gezicht!

LIEVE MENS

Je lichaam vertelt zelf
Hoe intens je leefde
Ik heb je nauwelijks gekend
Hier ben ik
Ik ben er voor jou
Je adem je zuurstofpomp
Het ritme zet aan tot denken
Hoe je leven moet zijn geweest
Ik waak aan je bed
Alleen ben je niet
Ik blijf ik zal blijven
Tot het laatste moment

Marijke R

Foto uitreiking cheque

Vlnr Carolien, Monique en Joke nemen de cheque in ontvangst van Marjolijne Vrijheid Van Maaltijdservice Lansingerland

Van de Vrienden

Giften die we ontvingen

Dat corona ons allen dit jaar stevig in de greep had (en heeft) is duidelijk te merken. Ook in de donaties wordt dat voelbaar: in de eerste helft van 2021 ontvingen we iets minder giften dan in dezelfde periode van andere jaren. Het is begrijpelijk, want in deze periode hebben veel mensen wel iets anders aan hun hoofd. Toch geven meerdere mensen nog steeds periodiek een groter of kleiner bedrag aan de Vrienden van Hospice Lansingerland. Daar zijn we erg blij mee want iedere gift is welkom om de begeleiding van de gasten en naasten zo aangenaam mogelijk te maken!

De vrijwilligers van Maaltijdservice Lansingerland wonnen in januari van dit jaar de Vrijwilligersprijs van de gemeente Lansingerland. Het bedrag van € 125,- dat zij ontvingen, hebben zij gedoneerd aan de kookgroep van het hospice die het bedrag zullen besteden om wat nieuwe kookspullen aan te schaffen.

En wat we ermee deden

De Vrienden dragen elk jaar een vast bedrag bij aan de reguliere exploitatie van het hospice. Daarnaast stellen we bijdragen beschikbaar voor extra's, bijzondere dingen die niet uit de

normale bedrijfsvoering betaald kunnen worden. Dit voorjaar hebben we een extra bedrag beschikbaar gesteld voor onvoorziene kosten als gevolg van de coronapandemie en betalen we de kosten van het jubileumboekje 'Alles met Liefde'.

Een gift is niet altijd geld

Een gift hoeft niet altijd in geld te worden gegeven, het kan ook in natura. Tijdens de corona-uitbraak in februari heeft het hospice ondersteuning gekregen van Aafje Facilitair bij de reiniging van het pand. Drie medewerkers van Aafje Facilitair hebben een hele dag gewerkt aan het desinfecteren van de kamers en de algemene ruimtes in het hospice. Dank aan Aafje voor het ter beschikking stellen van de medewerkers en de middelen.

De viswinkel in Bergschenhoek, Hoecksche Vis en Zeebanket, sponsort ook dit jaar weer in natura. Wanneer een van de gasten graag vis wil eten kunnen de vrijwilligers even bellen met Hoecksche Vis en Zeebanket en wordt de vis bereid waarna de vrijwilliger het visje kan ophalen. Ook voor de maaltijden die met vis worden bereid kunnen de dames van de kookgroep altijd vis halen. Dit krijgen we in de vorm van een gift. Chapeau!

Vlnr Suzanne, Hetty, Thea, Wil, Hanneke

Lustrumviering

En dan was daar het lustrum! En dan was daar ook het corona-virus, dat zelf zijn succes aan het vieren was. Eind 2020 werd een lustrumcommissie vanuit de vrijwilligers, de Vrienden en het bestuur gevormd. Zes enthousiaste mensen, die nu tussen de hindernissen die het virus opwerpt door moeten laveren en toch voldoende aandacht en betrokkenheid in dit lustrumjaar willen creëren. En zeker aan alle harde werkers willen laten blijken dat de afgelopen tien jaar een lustrumviering waard zijn!

En zo zijn we aan het plannen gegaan, met aandacht in de pers, aandacht voor de werkers in ons hospice en leuke festiviteiten, maar altijd met de mogelijkheid van afstel of uitstel als het virus ons daartoe dwingt. Op het programma staan nu het eindfeest op zaterdag 13 november 2021, een lezing over rouw en overlijden in een Afrikaans land op 29 september a.s., een rondleiding bij een distributiecentrum van een grootgrutter, workshops hand- en voetmassage, veel publiciteit en spannende prijsvragen voor inwoners van Lansingerland e.o. We gaan onverdroten verder met organiseren en plannen en gaan er van onze kant een mooi lustrumjaar van maken.

Een januari nacht in de winter van 2013

'Groningen door hevige sneeuwval geïsoleerd' meldde het laatste radionieuws voor het slapen gaan. Ik hoopte dat de mensen daar toch, net als ik, lekker in hun warme bedje lagen. Dat duurde een half uur, toen ging de telefoon.

Verpleegkundige Maria had nachtdienst. Een van onze gasten was stervende. Zijn bloed had meer plaats nodig dan in zijn lichaam beschikbaar was. Het was ondoenlijk hem in je eentje goed te verzorgen. "Wil je me komen helpen?"

Gauw aankleden en vijf minuten later was ik in het hospice. Maria had de familie in Groningen(!) gebeld. Het was onwaarschijnlijk dat iemand de sneeuwbarrière zou kunnen trotseren, maar je weet het nooit. Hoe dan ook wilden we onze gast optimaal verzorgen en dat lukte met het nodige improvisatietalent.

Mijnheer was onrustig en bepaald niet comfortabel. Maria belde met de huisartsenpost om meer dormicum te mogen geven. Als er nog familie zou komen, dan zou het zeker troostend zijn om te zien, dat er voor je dierbare tot het laatst toe alle mogelijke zorg is geweest. Wij zijn niet van zijn bed geweest. Nu, zonder aanwezige familie, hebben wij voor mijnheer geprobeerd de naasten te zijn. We hielden zijn hand vast en spraken hem zachtjes toe. Ook vertelden we elkaar hoe we dit gebeuren ervaren en hoe fijn het was om dit samen te kunnen doen. Geen spoor van vermoeidheid. Integendeel, het gaf ons veel energie. We hoopten allebei dat mijnheer nog iets meekreeg van de goede sfeer.

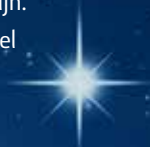
Hij werd in ieder geval rustiger. In de stilte van deze nacht had het hospice voor mij eigenlijk maar één kamer. En daar gleed onze gast om kwart over zes bijna onmerkbaar uit het leven.

Het was mijn eerste ervaring als nachtvrijwilliger. Ik ben er dankbaar voor dat ik dit heb mogen meemaken. Maria en ik hebben elkaar vol vriendschap omhelsd.

De grootste ster

In 2018 was een van onze tijdelijke bewoners een jonge vrouw met een tweeling van 4 jaar oud. Alle hulpverleners die in dat jaar al werkzaam waren binnen de hospice zullen zich haar en haar gezin herinneren. We waren aangedaan, het contrast kon niet groter zijn. De kinderen aan het begin van het leven die hun moeder al zo snel moesten gaan missen.

In de boekenkast stond een boekje genaamd "Mijn mama is een sterretje" Het was het favoriete boekje van de kleine boefjes. Vele vrijwilligers hebben de kinderen hieruit voorgelezen. Het ene mannetje stil en bedachtzaam en de ander druk en uitbundig. Mijn inspiratie voor onderstaand gedicht kwam door een gebeurtenis van een middag in dat jaar.

Mama is de grootste ster

Mijn mama wordt een sterretje,
Wimpers als gordijnen,
Omlijsten jouw mooie ogen
Onwetend maar ook wijs
Jong en zo bevolgen.

Mijn mama wordt een sterretje,
Hoog in het heelal, dáár zal zij staan
Wijzend met je kleine vinger naar het plafond,
Dan kijkend in je boekje daar,
Waar de illustrator de gele sterren zond.

Mijn mama wordt een sterretje
Écht wel, roept je stoere tweelingbroer
Zwaaiend met zijn houten zwaard,
Zij wordt de aller-allergrootste
Die er maar bestaat.

Lieve jochies slechts vier jaar oud,
Jullie mama is nu die grootste ster,
Zoek haar maar, bij vreugde en verdriet
Vergeet nooit en te nimmer,
Dat zij voor altijd van jullie houdt,
En jullie nooit verliet!

©Thea Persoon van den Enden

In memoriam

Dank aan Kees Veldboer en zijn Stichting Ambulancewens

Maandag 26 juli 2021 bereikte ons het verdrietige nieuws dat de oprichter van de Stichting Ambulancewens, Kees Veldboer (62), was overleden. Het heeft ons diep geraakt. Zijn Stichting Ambulancewens heeft voor veel van onze gasten, en ook hun naasten, veel betekend. Er zijn zulke mooie verhalen te vertellen over de uitjes die onze gasten mochten en mogen meemaken dankzij de inzet van de Stichting Ambulancewens. Kees heeft dit mogelijk gemaakt ! En met hem zijn vele fantastische vrijwilligers, altijd zo lief, professioneel en betrokken.

Colofon:

Oplage

500 stuks gedrukt en 500 stuks online

Tekst en redactie

Marly Oosterwijk, Hetty Weenk, Sacha Eikenboom
Roelie Schipperus, Brigitte de Jong

Vormgeving en lay-out

Marthy Mourits, Brand Matters Creatives

Adresgegevens

Hospice Lansingerland

Burgemeester Van Oostenweg 10-12

2661 HN Bergschenhoek

Telefoon (010) 524 10 90 / Fax (010) 521 03 75

coordinator@hospicelansingerland.nl

www.hospicelansingerland.nl

Nieuws van het bestuur

Cijfers 2020

Wim Joosse,

Penningmeester Stichting Hospice Lansingerland

Het effect van corona heeft ook gevolgen gehad op de inkomsten en uitgaven in 2020. Met name als gevolg van extra covidkosten van € 10.000 en een lagere eigen bijdrage gasten is het exploitatieresultaat over 2020 uitgekomen op € 8.285.

Naast de vaste jaarlijkse bijdrage heeft de Stichting Vrienden van het hospice in 2020 € 16.823 bijgedragen voor zogenaamde 'geormerkte investeringen'. Dit betreft sponsorbijdragen waarvoor specifieke aankopen zijn gedaan, zoals een tuinhuis en een echo scanapparaat.

Over het eerste halfjaar 2021 wordt een negatief exploitatieresultaat verwacht van € 15.000. Als gevolg van corona is het hospice in 2021 een aantal weken dicht geweest, hetgeen onder meer leidt tot een lagere eigen bijdrage gasten. Daarnaast is ook nog sprake van extra covid-kosten. Gelukkig hebben we genoeg financiële middelen om een eventueel negatief resultaat op te vangen.

Een positief bericht is dat de huidige VWS-subsidieregeling palliatieve terminale zorg met vijf jaar is verlengd, tot 1 januari 2027. Dit betekent dat we de komende vijf jaar verzekerd zijn van onze belangrijkste inkomstenbron.

Wilt u deze nieuwsbrief in de toekomst digitaal ontvangen? Stuur dan een mail naar:
coordinator@hospicelansingerland.nl

Naam

Adres

Postcode / Woonplaats

Telefoon

E-mail

Rekeningnummer

Handtekening

Deze kaart kunt u in een gesloten enveloppe sturen naar:

**Stichting Vrienden van
Hospice Lansingerland**

Burgemeester Van Oostenweg 10-12
2661 HN Bergschenhoek

Wilt u ons ook steunen?

Hospice Lansingerland draait gedeeltelijk op subsidie van de overheid. Naast deze subsidie is het hospice financieel afhankelijk van vergoedingen door zorgverzekeraars, eigen bijdragen van de gasten, donaties, giften en sponsoring. Als u het hospice ook een warm hart toedraagt, kunt u ons financieel steunen door een bedrag over te maken op NL78 RABO 0156175053 t.n.v. Stichting Vrienden Hospice Lansingerland.

NIEUW: u kunt ons nu makkelijke steunen direct via de website met een handige, snelle & veilige doneerknop'.

U kunt ons ook structureel steunen door Vriend te worden van het hospice of lid te worden van de Club van 100. Maak gebruik van de Vriendenkaart onderaan deze pagina!

De Stichting Vrienden van Hospice Lansingerland

Uw financiële bijdrage komt terecht bij de Stichting Vrienden van Hospice Lansingerland. Zij zet zich in om geld en andere middelen in te zamelen voor het hospice. Onder meer door het werven van fondsen en donateurs, het organiseren van evenementen en het uitvoeren van pr-activiteiten. De Stichting Vrienden van Hospice Lansingerland is een Algemeen Nut Beogende Instelling (ANBI). Dat is een belangrijke voorwaarde voor de aftrekbaarheid van uw giften en de vrijstelling van erfbelasting voor legaten.

Wilt u meer informatie over de verschillende mogelijkheden om het hospice te steunen? Stuur dan een mail naar vrienden@hospicelansingerland.nl. We nemen zo spoedig mogelijk contact met u op.

Vriendenkaart

Hierbij meld ik mij aan als:

☐ Vriend van Hospice Lansingerland
<i>Tot wederopzegging machtig ik Stichting Vrienden van Hospice Lansingerland tot een jaarlijkse afschrijving van € (minimaal € 25).</i>	☐ Lid van de Club van 100
<i>Tot wederopzegging machtig ik Stichting Vrienden van Hospice Lansingerland tot een jaarlijkse afschrijving van € 100.</i>
☐ Ik ontvang graag een door notariskantoor Nouwen Notarissen te Bergschenhoek verstrekt formulier voor periodieke schenkingen.	☐ Ik ontvang graag meer informatie over de diverse sponsorpakketten. Wilt u contact met mij opnemen?
☐ Ik wil een legaat opnemen in mijn testament. Notaris-kantoor Nouwen Notarissen mag contact met mij opnemen.	